

145
27. ágúst

HAFNARREGLUGERÐ

fyrir Flateyrarkauptún.

I. KAFLI

Takmörk hafnarinnar.

1. gr.

Flateyrarhöfn takmarkast af línu, er hugsast dregin frá Hólsnesi á Hvilftarströnd yfir fjörðinn í Ófæruklett innanverðan, og línu frá Flateyrarvita hornrétt á fyrrnefnda línu.

II. KAFLI

Stjórn hafnarinnar.

2. gr.

Gjöld þau, sem ákveðin eru í reglugerð þessari, skulu renna í hafnarsjóð Flateyrarkauptúns og skal honum varið til þess að gera umbætur á höfninni og mannvirkjum, er henni heyra til, svo og til leiðbeininga við innsiglinguna.

Hreppsnefnd Flateyrarhrepps kys þriggja manna hafnarnefnd til fjögurra ára í senn, og hefir hún, undir yfirstjórn hreppsnefndar, framkvæmd hafnarmála og eftirlit með höfninni, sér um viðhald og umbætur á henni og eignum hennar, stýrir öllum framkvæmdum, er þar að lúta, og annast fjárhald hafnarinnar, innheimtu og reikningsskil fyrir hönd hreppsnefndar.

Hreppsnefndin veitir fé úr sjóðnum til umræddra framkvæmda, eftir tillögum hafnarnefndar, og ákveður hvernig hann skuli ávaxta, enda ber hún ábyrgð á eignum hans eins og öðrum eignum hreppsfélagsins.

Reikningar hafnarsjóðs skulu fylgja sveitarsjóðsreikningunum og endurskoðast og úrskurðast ásamt þeim.

3. gr.

Daglegar framkvæmdir og eftirlit annast hafnarnefnd eða umboðsmaður hennar. Til aðstoðar hafnarnefnd skulu vera svo margir starfsmenn sem þurfa þykir. Hreppsnefnd skipar fasta starfsmenn eftir tillögu hafnarnefndar og setur þeim starfsreglur.

III. KAFLI

Um almenna reglu.

4. gr.

Hafnarnefnd sér um að gætt sé reglu í höfninni og á landi hennar. Er öllum skylt að hlýða boði hennar og banni og enn fremur þeirra starfsmanna, er hafnarnefnd setur til að gæta reglu. Þyki einhverjum sér óréttur ger af starfsmönnum hafnarinnar, getur hann kært það fyrir hafnarnefnd, en skipun starfsmannsins ber að hlýða þegar í stað.

Starfsmenn hafnarinnar skulu gæta allrar kurteisi í starfi sínu.

5. gr.

Þeim, sem ekkert lögmætt erindi eiga, er bannað að dvelja á landi hafnarinnar, ef þeir með því tálma fermingu eða affermingu skipa, eða öðrum störfum, sem þar eru framkvæmd.

6. gr.

145

27. ágúst

Skýlt er að gæta allrar varúðar í meðferð elds og ljósa á höfninni. Í skipum, sem flytja eldfim efni, má ekki kveikja eld eða ljós, nema í eldavél skipsins og á lögboðnum ljóskerum. Tóbaksreykingar eru bannaðar í þeim skipum og á því svæði, sem unnið er að fermingu eða affermingu.

Áliti hafnarnefnd, eða starfsmaður hennar, að hætta geti stafað af fermingu eða affermingu eldfimrar vöru, er heimilt að stöðva verkið, unz gerðar hafa verið nauðsynlegar varúðarráðstafanir.

Bannað er að sjóða tjöru, bik, fernisolíu eða annað slíkt, sem eldhætta getur stafað af í skipum á höfninni, svo og á landi hafnarinnar, nema með leyfi hafnarnefndar.

7. gr.

Á landi hafnarinnar má ekki smíða ný skip né þetta eldri skip, eða gera við þau á annan hátt, nema með leyfi hafnarnefndar og með þeim skilmálum, sem hún ákveður. Bannað er að leggja skipum upp í hafnarfjöruna, nema með leyfi hafnarnefndar eða umsjónarmanns.

8. gr.

Ekki má kasta útbyrðis seglfestu, ösku, kolum eða neinu öðru, er valdið getur skemmdum á höfninni, frá skipum er þar liggja, né flytja það úr landi út í höfnina. Hafnarnefnd getur einnig bannað að kastað sé í höfnina fiskúrgangi hvers konar og öllu öðru, er óþrifum kann að valda.

Innan hafnartakmarkanna má ekki heldur gera nein hafnarmannvirkni, né breyta þeim mannvirkjum, sem nú eru, og ekki heldur fylla upp, né dýpka út frá landi, nema leyfi hafnar- og hreppsnefndar komi til.

IV. KAFLI

Um legu skipa og umferð þeirra á höfninni.

9. gr.

Fiskiskip og önnur skip, er ekki ferma eða afferma, mega aldrei leggjast svo í höfninni, að tálmi fermingu eða affermingu annarra skipa og skulu þau í hvert skipti skyld að hlýða boði hafnarnefndar eða umboðsmanns hennar um það, hvar þau skuli leggjast. Aldrei mega nein skip liggja svo nærri bryggju að eigi sé nægilegt rúm fyrir önnur skip að komast að og frá. Skip eða bátar mega aldrei leggja svo frá sér strengi eða aðrar festar, að tálmi umferð. Festar skipa má aldrei leggja yfir alfaraleið.

10. gr.

Skipum þeim og bátum, er liggja við sérstök legutæki á höfninni, má ekki leggja svo, að hindri eða tefji umferð um höfnina. Hafnarnefnd getur ákveðið, hvar og hvernig legutækjum skipa og báta skuli lagt.

Nú tregðast eigandi eða skipstjóri við að hlýða boðum hafnarnefndar eða starfsmanna hafnarinnar um að flytja skip sitt, bát eða strengi á höfninni og getur þá hafnarnefnd látið gera það á ábyrgð og kostnað eiganda.

11. gr.

Í sérhverju skipi (að undanskildum skipum, sem hafa leyfi hafnarnefndar til að liggja mannlauk í lægi á höfninni) skal jafnan vera einn maður að minnsta kosti, er tekið getur á móti skipunum starfsmanna hafnarinnar og framkvæmt þær, hvort heldur á að færa skipið eða gera eitthvað annað samkvæmt reglugerð þessari.

145

27. ágúst

12. gr.

Eigi má festa skipum við hafnarbakka eða bryggju, nema við festarhringa eða festarstólpa. Festum skal þannig komið fyrir, að þær hindri sem minnst umferð á bryggjunni eða hafnarbakkanum. Þyki þess eigi nægilega gætt, má krefjast, að bætt sé úr því tafarlaust. Skylt er að hafa tryggar hlífar milli skips og bakka eða bryggju ef krafizt er.

13. gr.

Gufuskip og önnur vélskip mega ekki láta vélar ganga af svo miklu afli að öðrum skipum eða hafnarmannvirkjum stafi hætta af því.

Ekki má hleypta vatni á bryggjur eða hafnarbakka að óþörfu.

14. gr.

Ef skip lendir á grynningu eða sekkur, þar sem það, að álitu hafnarnefndar, tálmar greiðri notkun hafnarinnar, skal færa það burt svo fljótt, sem auðið er. Verði dráttur á því, má hafnarnefnd láta færa skipið burt á kostnað eiganda og er henni heimilt að láta selja skipið til lúknings kostnaðinum ef nauðsyn krefur.

V. KAFLI

Um notkun hafnarbryggjunnar.

15. gr.

Meðan hafnarnefnd ákveður ekki annað, er skipum heimilt að leggjast við bryggju hafnarinnar í þeirri röð, sem þau koma. Þó skulu þau skip, sem sigla eftir fyrirfram ákveðnum ferðaáætlunum og flytja póst, hafa rétt til að fá afgreiðslu við bryggju, þótt önnur skip séu þar fyrir, og verða þau að víkja meðan hin eru afgreidd. Sé fermingu eða affermingu skips ekki haldið áfram með hæfilegum hraða, að álitu hafnarnefndar eða umboðsmanns hennar, ber því að víkja fyrir öðrum skipum, sé þess krafist. Enn fremur er hafnarnefnd eða umboðsmanni hennar heimilt að vísa skipum frá bryggjunni sé það álituð nauðsynlegt vegna veðurs.

16. gr.

Ef nauðsyn ber til, að skipum, sem ferma eða afferma við bryggju eða hafnarbakka, sé lagt hverju við hliðina á öðru, er heimilt að flytja farm þeirra skipa, sem utar liggja, yfir þilför hinna á bjálka-brúm. Svo er og skipshöfn og farþegum þeirra skipanna, sem utar liggja, heimil nauðsynleg umferð um þilför þeirra skipanna, er nær liggja.

17. gr.

Við uppskipun og útskipun á kjölfestu, sandi og öðru slíku, er skylt að hafa nægilega sterka hlífidúka milli skips og hafnarbakkans, bryggjunnar eða bátanna, svo ekkert falli fyrir borð. Sé þess ekki gætt, getur hafnarnefnd eða starfsmenn hafnarinnar stöðvað verkið unz bætt hefir verið úr því, sem áfátt er.

Kjölfestu má eigi láta annars staðar á lóðir eða mannvirki hafnarinnar en þar, sem hafnarnefnd eða umsjónarmaður vísar til.

18. gr.

Þegar lokið er fermingu og affermingu, skal skipstjóri eða afgreiðslumaður, ef þörf gerist, láta ræsta bryggju þá eða hafnarbakka, sem notað hefir verið. Farist það fyrir, skal hafnarnefnd sjá um, að það sé gert, en afgreiðslumaður eða skipstjóri greiðir allan kostnað, sem af því leiðir.

19. gr.

Þeir munir eða vörur, sem affermdar eru eða látnar í skip, mega ekki liggja á bryggju eða hafnarbakka og eigi annars staðar á landi hafnarinnar en á þeim stöðum, sem ætlaðir eru til geymslu, nema með sérstöku leyfi hafnarnefndar. Skal flytja burt vörur og muni jafnskjótt og hún krefst þess.

145

27. ágúst

VI. KAFLI

Um geymsluskip og skip, sem lagt er í lægi.

20. gr.

Sérstakt leyfi hafnarnefndar þarf í hvert sinn til þess að leggja meggi á höfnina skipum, sem ætluð eru til geymslu eða lagt er í lægi, og skal leyfið bundið því skilyrði, að eigandi láti taka það upp ef það sekkur eða láti sprengja það sundur, svo að það skemmi eigi höfnina, og sé því eigi fullnægt innan hæfilegs frests, getur hafnarnefnd látið gera það á kostnað eiganda. Hafnarnefnd ákveður í hvert sinn, hvar slíku skipi skuli lagt, hve traust legufærin skuli vera og hvernig þeim skuli vera fyrir komið. Nú sannar eigandi geymsluskips með vottorði tveggja óvilhallra manna, er útnefndir séu af hafnarnefnd, að skip hans sé svo þétt, að eigi stafi nein hætta af, hvað leka snertir, þó það sé mannlaust, og er honum þá leyfilegt að leggja skipinu og láta það liggja, án þess að menn séu á því, á þeim tíma árs, er ekki verður heimtað ljós á skipum. Skyld er eiganda að flytja skipið úr stað, ef hafnarnefnd krefst þess.

Ljós skulu tendrast á skipum þessum, þegar hafnarnefnd krefst þess.

21. gr.

Meðan skip liggur mannlaust á höfninni skal ekki sjaldnar en einu sinni í viku fara út í það, til þess að líta eftir, hvort legufæri eða annað hafi haggast eða bilað, og ef svo reynist, skal lagfæra það svo fljótt sem auðið er.

Eigi ber hafnarsjóður neina ábyrgð á skipum þeim, er lagt er í lægi á höfninni.

VII. KAFLI

Um hafnargjöld.

22. gr.

Öll skip 12 smálestir brúttó og þar yfir, skulu greiða hafnargjöld, er þau koma á Flateyrarhöfn og hafa eitthvert samband við land.

Undanþegin hafnargjaldi eru herskip, varðskip, skip, sem hafa skírteini sem skemmtiferðaskip, skip, sem gerð eru út til vísindarannsókna, skip, sem leita hafnar vegna sjóskemmda og skip, er leita hafnar vegna óveðurs, en hafa ekkert samband við land. Hafnargjöld greiðist af nettó stærð skipa og reiknast í heilum tölum, en brotum skal sleppa.

23. gr.

- A) Skip, sem eru eign búsettra manna við hafnarsvæðið eða skrásett þar og ekki eru í millilandasiglingum, skulu greiða hafnargjöld einu sinni á ári, 25 aura af hverri smálest, þó ekki minna en 10 krónur á ári, með gjalddaga 1. júlí ár hvert.
- B) Fiskiskip greiða 4 aura af smálest hverri, þó ekki oftar en 5 sinnum á ári.
- C) Innlend strandferðaskip greiða í fyrsta sinn á ári hverju, er þau koma á Flateyrarhöfn, 20 aura af smálest hverri í hafnargjald, en ekkert, þó þau komi aftur á því ári.
- D) Öll önnur skip, sem til hafnarinnar koma, og hafa samband við land, greiða 4 aura af smálest hverri í hvert skipti, er þau koma á Flateyrarhöfn.

145

27. ágúst

24. gr.

Skip, sem lagt er við föst legutæki á höfninni greiða árlega fyrir það, sem hér segir:

- a. Ef þau eru skrásett í Flateyrarkauptúni og eru að öllu leyti eign manna búsettra við hafnarsvæðið, greiða opnir bátar 5 krónur, vélbátar með þilfari 10 krónur, en stærri skip 15 krónur. Gjaldldagi er 1. október ár hvert.
- b. Um aðra báta eða skip fer eftir samkomulagi við hafnarnefnd.

VIII. KAFLI

Um bryggjugjald.

25. gr.

1. Gjöld af bryggju hafnarsjóðs.

Hvert skip, sem leggst við bryggju eða að skipi sem við hana liggur, skal greiða bryggjugjald af nettó stærð skipsins talið í heilum smálestum, en brotum skal sleppa. Gjaldið skal greiða fyrir hverjar 24 klukkustundir eða minna. Varðskip eru þó undanþegin bryggjugjaldi.

Gjöldin greiðast sem hér segir:

- a. Af farþega-, póst- og flutningaskipum: 6 aurar af nettó smálest skipsins.
- b. Af togurum greiðast 25 krónur í hvert sinn, af línuveiðaskipum yfir 50 smálesta 15 krónur og af öðrum skipum yfir 25 smálesta 5 krónur.
- c. Af öllum öðrum aðkomuskipum greiðast 7 aurar af nettó smálest skipsins, þó eigi minna en 2 krónur í hvert sinn, sé skipið 5 brúttó smálestir eða stærra, en 1 króna í hvert sinn af minni skipum.
- d. Bátar heimilisfastir á Flateyri greiða: Bátar 5 smálesta, brúttó, eða stærri greiða 20 krónur á ári, bátar, sem eru minni en 5 brúttó smálestir greiða 5 krónur á ári. Gjaldldagi er 1. júlí ár hvert.

2. Gjald af bryggjum og geymsluskipum einstakra manna og félaga.

Bryggjueigendur greiða ekkert gjald af sínum eigin fiskiskipum, eða öðrum fiskiskipum, meðan þau stunda fiskveiðar frá Flateyri og leggja upp við bryggjur þeirra. Flutningaskip og önnur gjaldskyld skip, sem leggjast að slíkum bryggjum, greiða í hafnarsjóð hálf bryggjugjald það, sem tilgreint er í 1. tölul. þessarar greinar. Reglur þær, sem greinir í þessum tölulið, gilda einnig um skip þau, er liggja við geymsluskip.

IX. KAFLI

Um vörugjald.

26. gr.

Vörugjald skal greiða af öllum vörum svo og af skepnum lifandi og dauðum, sem fermdar eru eða affermdar á höfninni, með þeim undantekningum, sem getur um í næstu greinum.

27. gr.

Fyrir vörur, sem samkvæmt farmskrá skips eru ákveðnar til umhleðslu og eiga því ekki að leggjast á land, nema um stundarsakir, greiðist aðeins hálf gjald.

Af vörum, sem settar eru á land og eiga að fara aftur með sama skipi, enda sé það ákveðið samkvæmt farmskránni, greiðist ekkert vörugjald.

28. gr.

Þessar vörur eru algerlega undanþegnar vörugjaldi:

- a. Vistir og aðrar nauðsynjar skipa og báta til eigin nota, sem fluttar eru úr landi.
- b. Póstflutningur og venjulegur farþegaflutningur.

29. gr.

Vörugjaldið skal reikna eftir máli eða þyngd með umbúðum. Brot úr gjald-einingu telst heil gjaldeining. Fara skal eftir farmskrá skips við útreikning vörugjalds og er skipstjóri skyldur að láta hafnarnefnd eða umboðsmanni hennar í té eftirrit af farmskrá skips hans. Sé engin farmskrá, skal skipstjóri eða formaður báts gefa drengskaparvottorð um vörumagn, sem skip hans hefir fermt eða affermt. Þyki hafnarnefnd eða umboðsmanni hennar ástæða til, getur hún hvenær sem er, látið ákveða vörumagnið á þann hátt, sem hentugast þykir. Reynist vörumagnið meira en upp var gefið, greiðir skipið kostnaðinn. Ef ýmsar vörutegundir eru í sendingu, skal reikna vörugjaldið eftir þeirri tegund, sem hæst gjald skal greiða af samkvæmt eftirfarandi gjaldskrá.

145

27. ágúst

30. gr.

Vörugjaldskrá.

Vörugjald skal greiða svo sem hér segir:

1. Kol, salt, sement, 15 aura fyrir hver 100 kg eða minna.
2. Steinolía og aðrar olíur, 20 aura fyrir hvert fat.
3. Tómar tunnur, uppsettar og óuppsettar 2 aura fyrir hverja.
4. Timbur, 4 aura fyrir hvert teningsfet.
5. Þur bein, 15 aura fyrir hver 100 kg eða minna.
6. Þur fiskur, 35 aura fyrir hver 100 kg eða minna.
7. Saltfiskur, 25 aura fyrir hver 100 kg eða minna.
8. Frystur fiskur, 40 aura fyrir hver 100 kg eða minna.
9. Nýr fiskur, 10 aura fyrir hver 100 kg eða minna.
10. Blaut bein, 4 aura fyrir hver 100 kg eða minna.
11. Kjöt, 75 aura fyrir hverja tunnu.
12. Síld, 25 aura fyrir hverja tunnu.
13. Ull, 50 aura fyrir hver 50 kg eða minna.
14. Gærur, 7 aura fyrir hvert bindi (ca. 7 kg).
15. Hestar og nautgripir, 50 aura fyrir hvern grip.
16. Kindur, 15 aura fyrir hverja kind.
17. Bátar og bifreiðar, 200 aura fyrir hvern bát eða bifreið.
18. Aðrar vörur, sem reiknast eftir þyngd: 40 aura fyrir hver 100 kg eða minna, þó 20 aura hvert einstakt stykki, ná þáð ekki 65 kg þunga.

X. KAFLI

Um ýms gjöld til hafnarinnar.

31. gr.

Fyrir að leggja skipi í fjöru hafnarinnar til hreinsunar eða aðgerðar, skal greiða 5 aura af hverri smálest af nettó stærð skipsins fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, þó aldrei minna en 2 krónur.

Undanþegin þessu gjaldi eru skip, sem eiga heima á Flateyri.

32. gr.

Fyrir geymsluskip, sem lögð eru í lægi á höfninni samkv. 20. gr., greiði eigandi 20 aura árgjald af hverri brúttó smálest.

33. gr.

Fyrir að leggja vörur á land hafnarinnar skal greiða 2 aura fyrir hvert stykki allt að 100 kg, sem ekki er flutt burt innan sólarhrings. Gjaldið reiknast fyrir

145 hverjar 24 stundir eða brot úr þeim. Um gjald fyrir stærri stykki fer eftir sam-
27. ágúst komulagi.

34. gr.

Fyrir kjölfestu, tekna á landi hafnarinnar, greiðist gjald, sem hafnarnefnd ákveður í hvert sinn.

XI. KAFLI

Um innheimtu og greiðslu hafnargjalda.

35. gr.

Hafnargjaldkeri sér um innheimtu allra hafnargjalda og skal greiða gjöldin á skrifstofu hans.

36. gr.

Skipstjóri eða formaður ber ábyrgð á greiðslu allra gjalda, sem innheimta skal samkvæmt reglugerð þessari. Ef enginn skipstjóri eða formaður er á skipinu, ber eigandi ábyrgð á greiðslu gjaldanna. Hafnarsjóður hefir haldsrétt á skipinu, unz gjöldin eru greidd. Að svo miklu leyti, sem ekki eru í reglugerð þessari ákveðnir fastir gjalddagar á gjöldunum, skal greiða þau áður en skip fer burt úr höfninni.

37. gr.

Gjald fyrir vörur, sem getur um í 33. gr., greiði eigandi eða umboðsmaður hans og hefir hafnarsjóður haldsrétt á vörunum, unz gjaldið er greitt.

Ef margir eiga vörur með sama skipi, skal afgreiðslumaður skipsins standa skil á greiðslum. Ef skip eða bátur hefir ekki farm sinn skráðan, ber skipstjóri eða formaður ábyrgð á greiðslu vörugjaldanna. Vörugjald fellur í gjalddaga við fermingu eða affermingu vörunnar.

38. gr.

Öll gjöld samkvæmt reglugerð þessari má taka lögtaki.

XII. KAFLI

Ýmis ákvæði.

39. gr.

Um skaðabótaskyldu fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, fer eftir almennum lagareglum. Ef samningum verður ekki viðkomið um skaðabætur fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, skulu þær ákveðnar af þremur óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Hvorum aðila um sig er heimilt að krefjast yfirmats, en gera skal það áður en einn mánuður er liðinn frá því er matsgerð var lokið. Yfirmat skal framkvæmt af fimm óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Kostnaðinn við yfirmat greiðir sá, er þess hefir krafizt, ef matsupp-hæðinni verður ekki breytt meir en sem svarar 10% af hinni ákveðnu endurgjalds-upphæð.

Að öðrum kosti greiðir hinn aðilinn kostnaðinn.

40. gr.

Enginn, sem bakað hefir sér refsingu eða skaðabótaskyldu fyrir brot á reglu-gerð þessari, má fara burt úr höfninni meðan mál hans er óútkljáð, nema hann setji tryggingu, sem hafnarnefnd tekur gilda.

41. gr.

Hverja þá skipun, sem samkv. reglugerð þessari má gefa skipi, skal gefa stýri-manni, ef skipstjóri er ekki í skipi. Ef stýrimaður er fjarverandi, má gefa ein-

hverjum öðrum af skipshöfninni skipunina, og er það jafngilt, sem skipstjóri hefði sjálfur fengið skipunina. 145

27. ágúst

42. gr.

Brot á reglugerð þessari varðar sektum frá 10 til 500 krónum, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt lögum.

43. gr.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal farið sem almenn lögreglumál.

44. gr.

Reglugerð þessi er hér með sett til að öðlast gildi 1. september 1940 og er þá um leið úr gildi numin hafnarreglugerð fyrir Flateyrarkauptún frá 12. apríl 1933, svo og öll önnur ákvæði, sem kunna að koma í bága við reglugerð þessa.

Þetta birtist til leiðbeiningar og eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 27. ágúst 1940.

Ólafur Thors.

Vígfús Einarsson.

REGLUGERÐ

146

27. ágúst

um breyting á reglugerð um mat á matjessíld og skozkverkaðri síld,
nr. 89 29. júní 1938.

1. gr.

1. gr. reglugerðarinnar orðist þannig:

Öll matjessíld, sem út er flutt, skal vera söltuð í hreinar, lagarheldar, vel bentar og ógallaðar tunnur, er uppfylla þær kröfur, sem settar eru í lögum og reglugerð um síldartunnur. Undir matjessíld má ekki nota tunnur, sem í hefir verið saltað árið áður, en tunnur, sem hefir verið saltað í á sömu vertið, má nota, hafi þær verið vel þrifnar utan og innan og séu að öðru leyti góðar. Gamlar tunnur, þó ónotaðar séu, sem eru orðnar vatnssósa, eða tunnur úr efni, sem þækill getur seitleað gegnum, eru óhæfar umbúðir.

2. gr.

2. gr. reglugerðarinnar orðist þannig:

Öll matjessíld, sem út er flutt, skal merkjast eins og hér segir:

Á efri botn:

1. Efst á botninum beint eða í boga orðin „ISLAND MATJES“ með stafahæð 2,8 til 3 cm á $\frac{1}{4}$ tunnu og 2,5 cm á $\frac{1}{2}$ tunnu.
2. Þar fyrir neðan skal, ef síldin er flokkuð eftir stærð, merkja með orðum, er tákna stærðarflokkinn.
I. EXTRT LARGE, II. LARGE, III. MEDIUM, allt í 2 cm stafahæð á $\frac{1}{4}$ tunnu og 1,8 cm á $\frac{1}{2}$ tunnu. Leyfilegt er að merkja tunnur, er ætlaðar eru til sölu í Evrópu með framan greindum merkjum, á máli þess lands, er varan er ætluð til.
3. Þar fyrir neðan merkist vörumerki saltandans (söltunarstöðvar) eða fullt nafn hans.